

РЕШЕНИЕ

№ 15900

гр. София, 24.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **13331** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 от АПК вр чл.чл.1 ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от 18.12.2025г. до Административен съд – София-град от П. В. П., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Столична община за сумата от 140 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили от отменено като незаконосъобразно наказателно постановление №СОА21-РД11-1828/21.07.2021г., издадено от заместник-кмета на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, както следва:

- заплатена такса за незаконосъобразно репатриране на автомобил и освобождаването му от наказателен паркинг в размер на 62 лв.;
- заплатен разход в размер на 78лв. за обезпечаване на писмени доказателства по съдебния процес, свързан с изготвянето на жалба, процесуално представителство и защита пред СРС срещу незаконосъобразно НП.

Обезщетението се претендира ведно със законната лихва, възлизаща на стойност 30лв., изчислена върху главницата в общ размер на 140 лв. от датата на окончателната отмяна на НП /02.05.2024г./ до датата на предявяване на исковата молба /18.12.2025г./ и законната лихва върху обезщетението от датата на предявяване на иска до окончателното и изплащане.

В исковата молба се сочи, че спрямо ищеца било издадено Наказателно постановление № СОА21-РД11-1828/21.07.2021 г., с което му била наложена глоба в размер на 20 лева на осн. чл.22, ал.5 и ал.6 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.183, ал.2, т.1 от ЗДвП за неправилно паркиране. Твърди се, че цитираното наказателно постановление е отменено като незаконосъобразно с влязло в сила решение № 1186/07.03.2024 г.

по описа на СРС, НО, 114-ти състав, след като е било обжалвано по съдебен ред. За да обезпечи доказателствата в проведеното съдебно производство по отмяна на НП, ищецът твърди, че бил принуден да заплати сума в размер на 78 лева за нотариални услуги, за да се сдобие с Констативен протокол със снимков материал на мястото, на което се твърди, че бил паркирал незаконно, както и нотариално заверено извлечение на от телефона му, за да докаже, че е изпратил съобщение за платена зелена зона в периода на вмененото му нарушение. Отделно от горното, ищецът предявява претенция да му бъде присъдена и сумата от 62 лева, която заплатил, за да освободи репатрираното незаконосъобразно МПС от наказателния паркинг на гара П. във връзка със същото нарушение. Претендира присъждането и разноските по делото.

С писмен отговор, ответникът Столична община оспорва изцяло исковите претенции като неоснователни и недопустими, по следните съображения: На първо място, ищецът претендира обезщетение за имуществени вреди, представляващи заплатена сума в размер на 62 лева за наказателен паркинг във връзка с наложени му ПАМ. В тази връзка се твърди, че ПАМ се налагат с отделен индивидуален административен акт, който като неоспорен е влязъл в сила, от което следва, че претенцията за обезщетяване по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е неоснователна. По отношение на втората искова претенция за сумата от 78 лева, ответникът счита, че решението на ищеца да използва платени нотариални услуги, за да се сдобие с Констативен протокол със снимков материал на мястото, на което се твърди, че бил паркирал незаконно, както и нотариално заверено извлечение на от телефона му, са по негова лична самоинициатива, поради което моли съдът да ги прецени в хипотезата на чл.5 от ЗОДОВ.

В съдебно заседание, ищецът лично моли съдът да уважи изцяло исковите му претенции на осн. чл. 1, ал. 1 във вр. чл. 4 от ЗОДОВ, като осъди Столична община за сумата от 140 лева. Счита, че исковата му молба е основателна, тъй като е налице незаконосъобразен акт. Сочи, че същият е при изпълнение на пряка административна дейност. Твърди, че са налице претърпени имуществени вреди, както и, че имуществените вреди са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на Столична община. Претендирам разноски по делото, като представям списък на разноските.

Ответникът Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. К., претендира отхвърляне на исковата молба по съображенията, изложени в отговора. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер определен от съда.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита исковата молба за доказана и основателна в цялост.

Административен съд София град, I отделение, 21-ви състав, след като се запозна с приетите по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното, от фактическа страна:

Между страните не е спорно, а и от приобщените по делото писмени доказателства се установява, че на 16.06.2021 г., около 13 часа, ищецът П. В. П., ЕГН [ЕГН], в [населено място], [улица]–локално платно срещу № 127 към [улица], паркирал лек автомобил „Нисан“, модел „М.“, тъмносив металик, с рег. [рег.номер на МПС], за който пуснал СМС за заплащане на такса за престой в зелена зона и се отдалечил.

Към 13:15 ч., полицейски служител в Общинска полиция предприели принудително отстраняване на автомобила, за което уведомили началника си с докладна записка. В докладната записка е посочено като основание за принудителното отстраняване на автомобила – паркиране на такси стоянка. Полицейските служители направили снимки на автомобила и мястото, на което бил паркиран и го репатрирали на наказателен паркинг.

Веднага след случилото се ищецът отишъл при нотариус с район на действие СРС, № 040 в

регистъра на Нотариалната камара, с когото посетили мястото, откъдето бил репатриран автомобил, изготвили снимков материал, съдържащ пътните знаци, и съставил констативен протокол, за което П. заплатил сума в общ размер на 78 лева за извършените нотариални услуги /л.12/.

От приложената копие на фискален бон /л.8-гръб от приложеното дело на СРС/ се установява, че ищецът заплатил сума в размер на 62 лева, представляващи такса за престой на автомобила на специализиран паркинг, находящ се в [населено място], ж.п. гара „П.“.

На П. В. П. бил издаден АУАН за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДВП, а въз основа на него и Наказателно постановление № СОА21-РД11-1828/21.07.2021 г., с което му била наложена глоба в размер на 20 лева на осн. чл.22, ал.5 и ал.6 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.183, ал.2, т.1 от ЗДВП.

Наказателното постановление е обжалвано по съдебен ред и е отменено с влязло в сила решение № 1186/07.03.2024 г. по описа на СРС, НО, 114-ти състав.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените кумулативно предявени искове са допустими, като предявени от лице с правен интерес.

Разгледани по същество, същите са неоснователни/

Исковите претенции са предявени срещу юридическото лице – Столична община, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите, съобразно разпоредбата на чл. 205 от АПК.

Разгледан по същество, исковата молба е неоснователна.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за дейност на ответната администрация, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Ищецът претендира имуществени вреди, претърпени от наложени ПАМ по реда на чл.171,т.5,буква „б“ от ЗДВП, както и от сторените разходи за нотариални услуги, които направил, за да обезпечи доказателства по заведеното от него съдебно производство срещу НП №СОА21-РД11-1828/21.07.2021г.

I. По исковата претенция за обезщетение на имуществени вреди, представляващи заплатена такса в размер на 62 лева за престой на репатрирано МПС на наказателен паркинг, съдът счита следното:

От доказателствата по делото е видно, че ищецът не е обжалвал наложената ПАМ - Принудително преместване на МПС по съответния, предвиден в закона ред и тази ПАМ не е отменена.

По делото е безспорно установено, че на 16.06.2021 година МПС на ищеца е било принудително преместено по разпореждане на служител на Сектор "Общинска полиция" при ООП- СДВР за констатирано нарушение на ЗДВП. Въз основа на констатираното нарушение, служителят на СДВР е разпоредил ПАМ „Принудително преместване“, след което екип от „Център за градска мобилност“ ЕАД със специализиран автомобил за принудително преместване е транспортирал автомобила до специализиран паркинг /л.57/.

Съгласно чл.119 от Наредбата за организация на движението на Столична община във връзка с чл.171,т.5,буква „б“ от ЗДВП- принудително преместените ППС се транспортират до специализиран паркинг и се освобождават от там след заплащане на дължимите от собственика на ППС суми за разходите по преместване и таксата за отговорно пазене, като не е налице нормативно основание заплатената от нея сума да бъде възстановена. На тази плоскост, следва да бъде посочено, че по силата на чл.171 от ЗДВП т.5, б.“б“за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, в това число и преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

В горните случаи лицата по чл. 168 ЗДВП уведомяват районното управление на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е преместен автомобилът за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното управление на Министерството на вътрешните работи. Според чл. 168, ал.1 ЗДВП, определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач.

За принудителната административна мярка по чл. 171, т. 5, б. "б" ЗДВП писмената форма не е изискване за валидност, т. е. законодателят допуска мярката да се налага с устно разпореждане на компетентното лице. За налагането на ПАМ по чл. 171, ал. 1, т. 5, б. "б" ЗДВП няма законово изискване за писмена форма на волеизявлението, с което се налага мярката, но независимо от това, и след като преместване на паркирано превозно средство се извършва без знанието на неговия собственик, е вид принудителна административна мярка. Писмената форма за налагането на тази мярка не се изисква по аргумент на чл. 172, ал. 1 от ЗДВП, като прилагането ѝ представлява властническо волеизявление на административния орган.

Тук е мястото да се направи разграничение между ПАМ, налагана по административен ред и съставянето на АУАН по реда на ЗАНН и издаване на Наказателно постановление. Налагането на ПАМ по силата на закона може да се налага наред със санкцията на лицето, налагана по административнонаказателен ред, а наред с това административната отговорност е самостоятелна и независима от административнонаказателната отговорност на същото лице, защото двете отговорности са независими и самостоятелни една от друга. ПАМ са различни от административните нарушения и от административните наказания. Административната принуда е

психическо или физическо въздействие върху съзнанието и поведението на адресатите на административноправната норма, тя е правова принуда/нормативно установена е, вид държавна принуда и се реализира с индивидуални административни актове, които имат персонално определени адресати. ПАМ са действия по прилагането на диспозицията на административноправната норма, а административните наказания са действия по прилагане на нейната санкция, административните наказания се прилагат само при извършено административно нарушение, а ПАМ и при опасност от нарушения и дори за предотвратяване на вредните последици от юридически събития /бедствия, епидемии и други/.

Принудителните административни мерки имат временен характер и не са вид наказание. Дейността по налагане на административно наказание и ангажиране на административнонаказателна отговорност, макар и да представлява административна дейност, не могат да обусловят наличие на преюдициалност между института на ПАМ и наказателното постановление. Налагането на ПАМ по реда на чл.171, т.5, буква "б" от ЗДВП не е обвързано от обстоятелството дали срещу нарушителя е издадено Наказателно постановление, а оттам дали същото е отменено или не по съдебен ред. Законодателят не е поставил изискване да има съответствие между отразеното в наказателното постановление и наложените ПАМ.

Въз основа на направения анализ, както и приложените по делото доказателства се установява, че мярката, приложена от служител на СО – принудително преместване на ППС е индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по реда на АПК, каквото няма данни да е предприето от ищеца. Следователно, по отношение на ПАМ, въз основа на които за ищеца е възникнало задължение да заплати такса в размер на 62 лева, не е налице първия елемент от фактическия състав по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Ето защо, по този пункт исковата молба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

II. По отношение на исковата претенция за обезщетение на сторените от ищеца разходи за нотариални услуги в размер на 78 лева, които направил, за да обезпечи доказателства по заведеното от него съдебно производство срещу НП №СОА21-РД11-1828/21.07.2021г имуществени вреди, представляващи:

Видно от приложеното по настоящото производство НАХД № 14397/2023 г. по описа на СРС, НО, 114 състав, съдът има правомощия да изиска, както снимков материал от местоположението на МПС, което се твърди, че е паркирано в нарушение на ЗДВП, така и да се снабди с проект за организация на движението в участъка, в който се твърди да е реализирано нарушението. Ето защо, разходите за обезпечаване на допълнителни доказателства от страна на ищеца /част от които се припокриват с тези, изискани от съда и приложени по делото/ е по лично негово усмотрение и не са в пряка причинно-следствена връзка от отмененото като незаконосъобразно наказателно постановление, нито са били от такава значимост за правилното обективното решаване на правния спор от Софийски районен съд. Ето защо и по този пункт не са налице кумулативно всички елементи на фактическия състав за ангажиране на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно: не е налице причинно-следствена връзка между отмененото като незаконосъобразно НП и претърпените от ищеца имуществени вреди в размер на 78 лева, представляващи заплатена нотариална такса за изготвяне на Констативен протокол със снимков материал на мястото, на което е било паркирал процесното МПС, както и нотариално заверено извлечение от изпратените смс-и за платена зелена зона от телефона на ищеца.

По изложените съображения, съдът приема за недоказани елементите от фактическия състав на отговорността на държавата за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – незаконосъобразен акт, от който за ищеца да са настъпили имуществени вреди в размер на 62 лева по първата искова претенция, както и причинно-следствена връзка между

отмененото като незаконосъобразно НП и настъпилите в правната сфера на ищеца вреди в размер на 78 лева.

Неоснователността на главните искиве води до неоснователност и на акцесорните искиве, поради което съдът следва да отхвърли и претенциите за присъждане на законни лихви.

При този изход на спора, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, в полза на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт, осъществил процесуално представителство, в размерите по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер 66.47 /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента/, представляващи равностойността на 130 /сто и тридесет/ лева.

Воден от горното Административен съд – София град, I-во отделение, 21-ви състав,

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на П. В. П., ЕГН [ЕГН], срещу Столична община за обезщетение на имуществени вреди от заплатена такса за незаконосъобразно репатриране на автомобил и освобождаването му от наказателен паркинг в размер на 62 лв., ведно със законната лихва от датата на окончателната отмяна на НП /02.05.2024г./ до датата на предявяване на исковата молба /18.12.2025 г./ и законната лихва върху обезщетението от датата на предявяване на иска до окончателното и изплащане.

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на П. В. П., ЕГН [ЕГН], срещу Столична община за обезщетение на имуществени вреди от заплатен разход /заплащане на нотариални такси/ в размер на 78 лв. за обезпечаване на писмени доказателства по съдебния процес, свързан с изготвянето на жалба, процесуално представителство и защита пред СРС срещу незаконосъобразно НП, ведно със законната лихва от датата на окончателната отмяна на НП /02.05.2024г./ до датата на предявяване на исковата молба /18.12.2025 г./ и законната лихва върху обезщетението от датата на предявяване на иска до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА П. В. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 66.47 /шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента/, представляващи равностойността на 130 /сто и тридесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: